ROVANIEMI ROCK SCENE 1970 - 1990-LUVUILLA

Rockin historia Rovaniemelläkin on suht' pitkä. Yksi ensimmäisistä Rovaniemeläisistä pop/rock-bändeistä oli **The Beats**, joka koottiin vuonna 1963. Vuonna 1966 perustettu **Attractions** pääsi keikkailemaan jo Rovaniemen ulkopuolellekin. Bändejä alkoi tulla enemmän ja enemmän, mutta piti mennä aina vuoteen 1975 ennen kuin Rovaniemeläinen (itse asiassa Tervolainen) bändi pääsi ensi kertaa levyttämään. Tämä sukupuu alkaa tuosta bändistä, Rollicksistä ja käy läpi merkittävimmät Rovaniemeläiset yhtyeet vuosituhannen vaihteeseen asti. Pääsääntöisesti bändiltä on edellytetty levytystä, mutta muutama muuten tärkeämpi bändi on sukupuuhun päässyt. **Lordi** aloitti 1990-luvulla, mutta oikeat levytykset sijoittuvat 2000-luvulle, joten Lordi jätettiin tästä pois. Lisäksi pois jäi kaavion tekovaiheessa (korjausvaiheessa mahdoton lisätä): **Black Crucifixion** (black metallia, omakustanne vuonna 1992), **Promethean** (progea, kaksi levyä Italialaiselle yhtiölle), **Beherit** (black metallia, useita albumeja) ja **Saariston Lapset** (kokeellista menoa, yksi CD). Kokoonpanot on kirjattu selkeästi pidempiaikaisisten jäsenten osalta; muutaman viikon bändissä olleet on jätetty kokoonpanoista pois.

Rollicks Band (1975–1977)

Jukka Tarkiainen (kitara), Pekka Kinnunen (kitara, laulu), Hannu Kähkölä (basso), Ahti Huhtaniska (rummut)

Vuonna 1975 Jukka Tarkiainen perusti Tervolessa luokkakavereidensa kanssa Rollicks Band -nimisen yhtyeen. Sen suurin saavutus oli Pohjois-Suomen osakiipaluvoitto valtakunnallisessa Suosikki-lehden järjestämässä Rock Rallye 77 bändikilpailussa. Palkintona yhtye pääsi levyttämään. Levytys tapahtui Lahdessa Pekka Nurmikallion Microvox-studiolla. Äänitetty kappale *My Rock & Roll Lady* päätyi kokoelman *Rock Rallye 77* avausraidaksi.

Lapin Kullat (1978–1981)

Jari Pulsa (kitara, laulu), Yrjö Jonninen (basso, laulu), Esa Sääskilahti (rummut, laulu)

Parin epämääräisen bändiyritelmän ja Pulsan punk-heräytyksen jälkeen perustettiin Lapin Kulta, joka pian oluttiirman painostuksen jälkeen muutti nimensä Lapin Kullat muotoon. Ensimmäinen keikka tehtiin syksyllä 1979. Hienoja uuden aallon biisejä hyvillä sanoituksilla alkoi syntyä ja bändi äänitti muutamankin demon. Näistä huhtikuussa 1981 oli jo todella laadukas. Se julkaistiin LP:nä vuonna 2014. Bändi hajosi saman vuoden syksynä osan jäsenten armeijaan lähdön takia.

Avanto (ks. Alempana)

Hiltusella, Kulusjärvellä ja Kasurisella oli ollut jo Syntipunkit, jonka rauniotille Sabotaasi perustettiin. Ensimmäisen keikkansa yhtye teki Rockin SM-karsinnoissa Rovaniemellä 1979. Samana vuonna yhtye pääsi äänittämään biisin Ylen radio-ohjelmaan. Tämä *Kioskikirjallisuutta* kappale julkaistiin aikanaan harvinaisia punkbiisejä esittelevällä Veritahroja kokoelmalla. Risto Niemisen *Kirjassa Pop Rovaniemi* rock kuvaillaan Sabotaasia "Rovaniemen ensimmäinen punkbändi, joka pogoilutti kansaa enemmän innon kuin musiikillisen osaamisen avulla."

Sabotaasi (1979–1981)

Hannu Kulusjärvi (basso), Markku Kasurinen (basso), Jouko Hiltunen (kitara), Pepe Tuononen (rummut)

Idealside

Vaikka Jalla Jallan pohja oli vahvasti punkissa ja Ramones oli iso innoittaja, niin musiikkiin kaverit hakivat jo alusta asti vaikutteita muualta ja esimerkiksi countryllä on ollut iso osuus Jalloja musiikissa ja onpa mukana skatakin. Yhtyeen ensimmäinen kokoonpano teki vuonna 1987 omakustannesinglen *Citysong / Apartment Stories Part 2*. Se oli käyntikortti, jolla saatiin etelämpäkkin keikkoja ja päästiin radioon. Osuipa se myös Hiljaisten Levyjen pomomiehen käsiin, joka innostui singlestä ja siitä alkoi yhteistyö.

Aivoproteesi #1 (1982–1983)

Jari Mikkola (kitara), Pekka Pernu (laulu), Vesa Prykäri (rummut), Jussi Pernu (basso)

Aivoproteesi #2 (1983–1985)

Pekka Pernu (laulu), Yki Zimmerman (rummut), Jussi Pernu (basso), Jari Mikkola (kitara)

Aivoproteesi oli ensimmäinen merkittävä hardcore yhtye Rovaniemeltä. Sen perustivat Pekka Pernu ja Jari Mikkola vuonna 1982. Ensimmäisen keikkansa yhtye soitti keväällä 1983 Ounasvaaran yläasteella järjestetyssä kehitysvammaisten diskossa – kunnon punktapaan järjestäjä ajoi bändi pois lavalta pari biisin jälkeen, vaikka yleisö oli halloissaan. Bändin toinen keikka oli 1983 Puntala Rockissa, jossa yhtye pääsi yllättäen esiintymään peruuntuneen bändin tilalle. Bändi pääsi Barabbas Recordsin kokoelmalle *Yalta hi-life*. Kokoelman kahdeksan biisiä äänitettiin 9.6.1984 Oulussa. Levytys jäi bändin ainoaksi, kun sen toiminta hiipui soittajien muuttaessa eri puoliille Suomea kesällä 1985.

Jalla Jalla #1 (1984–1987)

Harri Pöyhtäri (laulu), Jouko Hiltunen (kitara), Jukka Tarkiainen (kitara), Pekka Kärhä (basso), Risto Riipi (rummut)

Parin pikkulevyn (*Goes Pop EP* 1988 ja *Love Charging Battery / Aint Got No* 1989) tehtiin yhteen nimeä kantava ensi-LP. Paitsi että se oli arvostelumenestys se portit ulkomaille. Yhtye pääsi Eurooppaan keikoille, muun muassa isoimmille indiemusiikin messuille Berlin Indiependence Dayihin. Tätä myöden ensimmäinen LP lisensoitiin Englantiin ja jossa Jallat keikkailivat mm. Doctor and the Medicsin lämpöpäinä. Vuoden 1991 *Minnesota Plates / Redneck's Lullaby* singlen jälkeen 1992 tuli albumi Crumelur, joka vahvisti asemaa maailmalla. Se julkaistiin lisenssillä USA:ssa. Vuonna 1993 Jallat tekivät yhdessä Greenhousen ja Nightingalesin kanssa ison *Roi Soi* -kiertueen, jolta julkaistiin EP ja livekasetti. Vuonna 1994 ilmestyi CD *Snowman's Land* ja samana vuonna Jalla Jalla sai Rovaniemen kaupungin kulttuuripalkinnon. Tämän jälkeen tahti alkoi hiipua. Aktiivisen toiminnan päätyttyä yhtye on esiintynyt silloin tällöin ainakin aina, kun yhteyen oma festivaali Down by the Kemijoki on Rovaniemellä järjestetty.

Peyton Place (1981–1984)

Jukka-Pekka Nuutinen (laulu), Markku Ylinampa (kitara, laulu), Jouni Mäkelä (kitara), Jarmo Saitajoki (basso), Jyrki Jefferemof (rummut)

Peyton Placen jäsenet olivat kotoisin paitsi Rovaniemeltä myös Ranualta. Bändi soitti englanniksi laulettua hardrockia ja suurin osa sen biisiesitä oli yhteyen omia. Vuonna 1985 bändi tuli kolmanneksi rockin SM-kisoissa. Seuraavana vuonna se levytti ainoan singlensä *Cool Man Fool Man / Rollin' With The Masters* Pyramidille. 1986 Peytonien biisi *Rolling over midnight* pääsi kokoelmalevylle *Lappi Rock I*. Levytysten myötä yhtye pääsi keikoille niin Etelä-Suomeen, kuin Pohjois-Ruotsiin ja -Norjaan. Peyton Placen toiminta loppui vuonna 1987 laulaja Jukka-Pekka Nuutisen kuolemaan.

Karu Selli #1 (1983–1986)

Jari Pulsa (kitara, laulu), Esa Kantola (kitara, laulu), Hannu Kulusjärvi (basso, laulu), Seppo Rantanen (rummut), Vaihtui 1984 → Esa Sääskilahti (rummut)

Jari Pulsan seuraava bändi Lapin Kultien jälkeen oli Karu Selli. Yhteyen materiaali lähti nytkin etupäässä Jarin kynästä vaikka keikoilla esitettiinkin myös coverelta. Haastattelussa musiikillisiksi esikuviksi on mainittu Gun Club ja The Replacements. Yhteyen ensimmäinen julkaisu oli omakustanne livekasetti 4 ässää ja Herttarouvavuonna 1984. Seuraavana vuonna Rovaniemen Nuorisotoimisto julkaisi kasetin *Rovaniemi orkkaa '85*, jolta löytyy bändi kappaleet *Texas* ja *Pohjoisen metsän*. 1986 Discopole julkaisemalla kokoelmalla *Lappi Rock I* on *Pimeä peli*. Samana vuonna yhtye pääsi tekemään tunnussävelmän (*Vuosien Varjo*) Mika Harjumaan ohjaamaan elokuvaan Kujanjuoksu. Omakustanne single *Myrskymaanantai / Anna Nukkua* ilmestyi 1987. Melko pian singlen jälkeen yhtye hajosi. Uransa aikana Karu Selli keikkaili Suomen lisäksi Neuvostoliitossa ja Ruotsissa.

Aivoproteesi #2 (1983–1985)

Pekka Pernu (laulu), Yki Zimmerman (rummut), Jussi Pernu (basso), Jari Mikkola (kitara)

Karu Selli #2 (1986–1987)

Jari Pulsa (kitara, laulu), Esa Kantola (kitara, laulu), Yrjö "Yki" Zimmermann (rummut, laulu), Hannu Kulusjärvi (basso, laulu)

Mieskuoro Huutajat

Karu Selli #3 (1987)

Jari Pulsa (kitara, laulu), Jari Hannula (kitara, laulu), Yrjö "Yki" Zimmermann (rummut, laulu), Hannu Kulusjärvi (basso, laulu)

Greenhouse #1 (1987–1988)

Jari Mikkola (kitara), Jussi Nykänen (laulu), Pasi Kärki (rummut), Tipi Matomäki (basso), Teijo Mäkiniemi (kitara)

Greenhouse aloitti ilman AC-liitettä. Se tuli mukaan ensimmäisen LP:n aikoihin, kun bändi huomasi, että muitakin Greenhouse nimiä bändejä on. Normaalistihan AC tarkoittaa Athletic Club, mutta tässä se tarkoittaa Artic Circle. Yhtyeen alussa amerikkalainen ja australialainen kitara-rock ja 60-luvun garage olivat punkin ohella suurimmat inspiraatiot. Levyttämisen yhtye aloitti, kun kokoonpano oli kutistunut nelimiehiseksi. Ensimmäinen julkaisu oli omakustanne-single *Take Me Back / Wet And Worried*. Single sai hyvät arviot ja sen myötä Greenhouse päätyi Studio Twinsin talliin vuonna 1991.

Jalla Jalla #2 (1987–1998)

Harri Pöyhtäri (laulu), Jukka Tarkiainen (kitara), Jouko Hiltunen (kitara), Pekka Kärhä (basso), Pepe Tuononen (rummut)

Kipsi Swing
Akustinen Kerho

Peyton Place (1985–1987)

Jukka-Pekka Nuutinen (laulu), Markku Ylinampa (kitara, laulu), Jouni Mäkelä (kitara), Jarmo Saitajoki (basso), Veijo Buska (rummut)

Tanna

Nuo mainiot miehet soivine koneineen

Villin Pohjolan perustivat Liste ja Juola, jotka olivat soittaneet Flegmatics yhteyessä. Ensimmäisen keikkansa tämä Suomirokkia soittava yhtye teki 22.4.1989. Hyviä demoja yhtye teki ja niillä se pääsi Soundin ja Hiljaisten Levyjen julkaisemalle levyttämättömien bändien kokoelma-EP:lle *Soundiefekti Vol. 1*:lle vuonna 1991. Samana vuonna bändi teki myös omakustanne seiskatuumaisen *Pienen Pojan Pää / Ikävä*. Yhtyen kokoonpanossa on Populapin mukaan jossain vaiheessa olleet myös: Risto Nikula (taustalaulu), Jarkko "Jake" Seppänen (kitara) ja Ari "Mäxi" Mäkitulkkila (rummut).

Villi Pohjola (1988 – 1992)

Markku Liste (laulu), Ilkka Kangas (kitara), Sakari Juola (rummut), Yrjänä Rankka (basso)

Zonk

Karu Selli #4 (1987–1988)

Jari Pulsa (kitara, laulu), Hannu "Emppu" Jänkälä (rummut), Jarmo Saitajoki (basso), Jari Hannula (kitara, laulu), Vaihtui 1988 → Jouni Mäkelä (kitara)

Ever seen the rain, dear? vuonna 1992 oli Greenhouse AC:n ensimmäinen täyspitkä. Seuraavana vuonna yhtye osallistui Roi Soi -kiertueelle ja sen antia löytyy niin *Roi Soi* -kasettila, kun yhteis-EP:ltä Jalla Jallan kanssa. Yhtye alkoi keikkailla Eurooppassa ja toisen albumin (*Unsound* 1994) myötä alkoi yhteistyö Saksalaisen Tug Recordsin kanssa. Greenhouse A.C. teki vielä kaksi albumia: *Doggy Bag* (1996) ja *In technicolor* (1998), joista jälkimmäinen julkaistiin vain Saksassa. Vaikka uusia levyjä ei tuon jälkeen ole tullut, on yhtye jatkanut näihin päiviin asti keikkailua, tosin harvakseltaan ja periodiluonteisesti.

Greenhouse #2 (1988–1990)

Jari Mikkola (kitara), Jussi Nykänen (laulu), Emppu Jänkälä (rummut), Hannu Kulusjärvi (basso), Teijo Mäkiniemi (kitara)

Greenhouse #3 (1990–1993)

Jari Mikkola (kitara), Jussi Nykänen (laulu), Emppu Jänkälä (rummut), Hannu Kulusjärvi (basso)

Greenhouse A.C. #4 (1993–1996)

Jari Mikkola (kitara), Jussi Nykänen (laulu), Simo Huttula (rummut), Hannu Kulusjärvi (basso)

GND (1991–1994)

Jaakko Nykänen (laulu), Sami-Pekka Kasvi (basso), Jari "Jarte" Hietala (rummut), Jarkko "Jake" Seppänen (kitara)

GND soitti hardcore punkkia ja pääsi levyttämään Riihimäkeläiselle Alternative Action Recordsille, jolle teki vuonna 1993 *Nevertheless* EP:n ja lisäksi äännitti kaksi kappaletta vuonna 1994 julkaistulle levy-yhtiön esittelykokoelmalle *Älkää Välittäkö Paskapuheista!!!*

Pulsa (1989–1991)

Jari Pulsa (kitara, laulu), Marko Kantola (koskettimet, laulu), Ari "Mäxi" Mäkitulkkila (perkussiot)

Kun Nightingales oli äänittämässä ensimmäistä singleään, pyysi Marko Kantola Jari Pulsaa auttamaan. Tämä johti syvempään ystävyyteen ja syntyi englanninkielisiä kappaleita esittävä bändi Pulsa. Sen täydensi toinen Nightingales Ari "Mäxi" Mäkitulkkila. Yhtye esiintyi mm. kaikkien aikojen ensimmäisessä Kirjastorokissa vuonna 1990. Saman vuoden keikka Roy pubissa äänitettiin ja se julkaistiin postuumisti CDR:änä vuonna 2012 nimellä *Little boy blues: Live at Roy Pub 15.10.1990*.

Greenhouse A.C. #5 (1997–2000)

Jari Mikkola (kitara), Jussi Nykänen (laulu), Jake Seppänen (rummut), Hannu Kulusjärvi (basso)

Drainage

Avanto(1991–1995)

Jari Pulsa (kitara), Yrjö "Ykä" Jonninen (basso, laulu), Saara Puljula (rummut, laulu)

Pulsa-yhteyen kanssa osin päällekkäin aloitti omintakeista suomirokkia soittava The Vävyt -kokoonpano, jossa Jari Pulsa myös vaikutti. Sen sijaan Avanto aloitti Pulsan jälkeen. Toisena toimintavuotenaan Avanto teki omakustannesinglen *Elämää Suurempaa / Virka*. Singlen äänityksen aikaan Pulsa alkoi kärsiä voimakkaasta tinnituksestä. Vaikka tinnitus haittasi sinnitteli Avanto jotenkuten vuoteen 1995. Tässä vaiheessa Pulsalle oli tinnituksen takia kehittynyt inhoreaktio rokkiin ja hän lopetti soittamisen, kunnes 2000-luvun alussa löysi jazzin ja siirtyi akustisen jazzin pariin.

Jazztine Jarring
Korkalovaara Kompany

Nightingales (1990–2008)

Marko Kantola (laulu, basso), Ari "Mäxi" Mäkitulkkila (rummut), Jorma Pirttijärvi (koskettimet), Jukka Pirttijärvi (kitara)

Marko Kantola oli soittanut Jukka Pirttijärven kanssa yhdessä "jo pennusta asti". Myös Ari Mäkitulkkila oli pyörinyt mukana pitkään. Kun Jukan veli Jorma tuli mukaan syntyi Nightingales. Yhtye aloitti omakustanteella *Just Another Friday Afternoon / I Read The News* vuonna 1991, jonka jälkeen siirtyi Hiljaisille Levyille. Toisen singlen (*Poor Jimmy's Birthday Party / Johnnie Ragtime & The Swingin' Band*) jälkeen oli ensialbumin *Pop-Gun Juggernaut* (1993) vuoro ja samana vuonna Nightingales osallistui *Roi Soi* -kiertueelle. Erinomaisia arvioita saaneet täyspitkä seuraavat toisiaan: *Circus Delirium* (1995), *Nostalgia For The Reptiles* (1997) ja *Radio Sense* (1999). Nightingales alkoi herättää kiinnostusta myös Keski-Euroopassa ja kiertueen jälkeen Saksalainen Tug Records innostui bändistä. Ensimmäinen Tug julkaisu oli kokoelma aiemmista levyistä, *Cartoon Of A Band* (2003). Yhtyeen viimeiseksi levyksi jäänyt *Sentimental Hospital* (2007) julkaistiin yhdessä Hiljaisten ja Tugin kanssa. 2005-2008 yhtyeessä oli toisena kitaristina Pasi Pakarinen. 2000-luvulla yhtyeen toiminta hiipui hiljalleen, kun Marko Kantola oli muuttanut Tampereelle muun bändin jäädessä Rovaniemelle.

Greenhouse A.C. #6 (2000–2002)

Jari Mikkola (kitara), Jussi Nykänen (laulu), Jake Seppänen (rummut), Hannu Kulusjärvi (basso), Mika Saarelainen (kitara)

Desertplanet.com (1999–2001)

Jukka Tarkiainen (koneet)

Desertplanet.com syntyi Jukka Tarkiaisen ideasta tehdä elektronista musiikkia 1980-ja 1990-luvun videopelien hengessä. Idean ytimessä olivat 8-bittiset videopelit ja 1980-luvun kolikkopelit, sekä lo-fi esteliikka. Maaliskuussa 2001 ilmestyi ensimmäinen albumi *Asteroid Hopper*.

Absoluuttinen Nollapiste #1 (1991)

Aki Lääkkölä (kitara), Jukka Leinonen (kitara), Tomi Krutsin (rummut), Tommi Liimatta (laulu, kitara), Matti Kettunen (basso)

Absoluuttisen Nollapisteen perustivat Jukka Leinonen ja Aki Lääkkölä. Kettunen, Krutsin ja Liimatta täydensivät ensimmäisen kokoonpano. Yhtye soitti alusta asti omaperäistä progressiivista rockia. Kaverit olivat tuolloin vain 15 vuotiaita. Kettunen jäi kuitenkin jo saman vuoden marraskuussa pois bändistä.
Yhtye osallistui vuonna 1993 Rockin SM-kisoihin ja sijoittui lopukilpailussa viidenneksi. Yhteyen omaperäinen ote vaikutti sijoituksia enemmän ja pian Nollapiste sai levytyssopimuksen Vinylmanialle, jolle ilmestyi 1994 ensin *CD-EP Ei ilmestynyt* ja sitten CD *Neulainen Jerkunen*. Kun Vinylmania lopetti toimintansa vuonna 1995 siirtyi Nollapiste Johannelle jolle ilmestyi samana vuonna *Muovi Antaa Periksi*. Tämän jälkeen toiminta hiljeni muutamaksi vuodeksi aseevelvollisuuksien takia ja yhteyen muuttaessa 1997 Tampereelle. Nollapisteen Rovaniemivuodet on dokumentoi äärimmäisen tarkasti Tommi Liimatan kirjassa *Rollo*.

Absoluuttinen Nollapiste #2 (1991–1992)

Aki Lääkkölä (kitara), Tomi Krutsin (rummut), Aake Otsala (basso), Tommi Liimatta (laulu, kitara), Jukka Leinonen (kitara)

Absoluuttinen Nollapiste #3 (1992–1997)

Aki Lääkkölä (kitara), Tomi Krutsin (rummut), Aake Otsala (basso), Tommi Liimatta (laulu, kitara)

Absoluuttisen Nollapisteen jäsenillä on ollut useita sivuprojekteja, joiden musiikkia he julkaisevat oman Diu Dau Tapes -kasettiyhtiönsä kautta. Tunnetuin sivuprojekteista on Ahkerat Simpanssit, jolta julkaistiin Johannan toimesta *Terveh dys, Maan asukit* vuonna 2003. Sivuprojekteja ovat muun muassa Hiton Vammaiset, Seksikäläpiö, Hämähäkkejä alkuruuaksi, Anteeksi, Vaimo ja The Beatles

Ahkerat Simpanssit (1994–2003)

Teemu "Cornelius" Eskelinen (laulu, Rummut), Jukka "Xerobos" Leinonen (laulu, urut), Tomi "King Kong" Krutsin (laulu, Basso), Tuomas "Mika tai Jarno" Talvensaari (balalaikka), Tommi "Cheetah" Liimatta (laulu, Balalaikka)

Desert Planet #1 (2001–2003)

Jukka Tarkiainen (koneet), Jari Mikkola (koneet)

2001 syksyllä Jari Mikkola ohjasi Desertplanet.comin ensimmäisen musiikkivideon biisitä *Asteroid Hopper* ja liittyi sen jälkeen yhteyeseen. Jari Mikkolan liittymisen jälkeen yhtye aloitti keikkailun kesällä 2002. Vuonna 2003 Desert Planet julkaisi toisen albuminsa *Joystick Pop* Spinefarmin Odor-levymerkillä. Saman vuoden sykynä yhtye pääsi edustamaan Suomea Ranskaan suomalaista musiikkia esitteleville juhlaviikoille. 2003 mukaan liittyi Antti Hoivila, joka vastasi videoprojisoinneita. Vuonna 2004 yhtye julkais omakustanteena CD:n *Turbo Tellytunes*. Tämä jälkeen Desert Planet solmi levytyssopimuksen saksalaisen 9pm-recordsin kanssa, jolle se on tehnyt kolme CD:t. 2004 jälkeen yhtye tehnyt useita kiertueita Keski-Euroopassa. Joulukuussa 2005 yhtye sai vuoden 2005 Lapin lääänin taidepalkinnon.

Desert Planet #2 (2003–)

Jukka Tarkiainen (koneet), Jari Mikkola (koneet), Antti Hovila (koneet)

Greenhouse A.C. #7 2002–)

Jari Mikkola (kitara), Jussi Nykänen (laulu), Jake Seppänen (rummut), Hannu Kulusjärvi (basso)

New Rising Suns
Kipsi Swing
Akustinen Kerho

Polttoitsemurha

Absoluuttinen Nollapiste #4 (1997–2001)

Tomi Krutsin (rummut), Aki Lääkkölä (kitara), Aake Otsala (basso), Tommi Liimatta (laulu, kitara), Teemu Eskelinen (laulu, lyömäsoittimet)

Tampereelaistunut Absoluuttinen Nollapiste jatkoi vahvaa menoaan ja albumeja ilmestyi tasaiseen tahtiin noin joka toinen vuosi. Yhtye pysyi Johannalla vuoteen 2009 asti, jonka jälkeen levyjä on julkaistu omalla Diu Dau Records merkillä. 2010-luvun lopulla Svart Records alkoi julkaista uusintapainoksia alkupään levyistä, sekä tupla-LP:n *Rovaniemi 1993*, joka sisältää yhteyen varhaisia demoja.

Absoluuttinen Nollapiste #5

Muggles määritteli varhaisessa haastattelussa edustavansa groove- tyylilä ja saaneensa vaikutteita Doorsilta ja Santanalta. Yhtye teki ensimmäisen keikkansa huhtikuussa 1996 Tivolissa. Se julkaisi kolme kasettia *Nube* (1995), *Get loaded for the jams '96* (1996) ja *Demo 97* (1997). Muggleisin keikoilla kävi avustamassa lyömäsoittimissa usein mm. Tomi Krutsin ja Tomi Leppänen (Aavikko). Greenhouseen A.C:n Jussi Nykänen kävi laulamassa ja soittamassa huuliharppua demoilla.

Muggles #1 (1993–1995)

Jukka Kouri (rummut), Marko "Ive" Kumpula (basso), Ville "Vilu" Tapio (kitara), Anna Helle (laulu), Anssi Korpela (laulu), Sami Hynynen / Janne Otra-aho (rummut)

Heads (1995–1997)

Hannu "Hannibal" Stark (rap), Pekka Keinänen (rap), Matti Kettunen (rap), Anssi Korpela (rap), Timo "Stinde" Yliräisänen (rap)

Heads kuului kolmikkoon Muggles, Heads ja Nuoret Herrat, jotka olivat Rovaniemen rapin ensimmäisen sukupolven tärkeät yhteyet ja joista aikanaan syntyi Tulenkantajat. Heads on myös se yhtye, jossa Hannibal, eli Hannu Stark, aloitti näkyvän uransa.

Supperheads #1 (1991–1995)

Juha-Pekka Koivuranta (laulu), Tuomas Aarnio (kitara, koskettimet), Veli-Matti Pirilä (kitara), Kimmo Valtanen (basso), Sami Törmänen (rummut)

Supperheads oli erittäin tyylipuhdas brittipopyhtye, jolla myös visuaalinen ilmaisu oli hallussa. Yhteen ensimmäinen demo *So Easy* ilmestyi perustamisvuonna 1991. Sitä seurasi nippu demoja ja kasettijulkaisuja ennen kuin bändi pääsi pienelle Tangerine Recordsille, jolle teki useamman CD-singlen ja ensimmäisen täyspitkänsä *Breakfast* (1995). Mainiot arviot saanut levy avasi tien Warner Musicille, jonka alamerkille Evidence ilmestyi 1996 *Lunch*. Sen biiseillä yhtye kolkutteli hittilistoja. Tämän jälkeen siirrettiin Spinefarmin alamerkille Odor, jolle tehtiin kolme albumia: *Dinner* (1997), *Supperheads* (1999) ja *Northernplayalistic* (2001). Supperheads keikkaili aktiivisesti aina vuoden 2001 loppuun saakka. Basisti-sanoittaja Kimmo Valtanen on tullut sittemmin tunnetuksi Suomen Sony BMG:n toimitusjohtajana sekä Universal Music Groupin markkinointijohtajana.

Supperheads #2 (1995–1996)

Juha-Pekka Koivuranta (laulu), Tuomas Aarnio (kitara, koskettimet), Veli-Matti Pirilä (kitara), Kimmo Valtanen (basso), Kari Paavola (rummut), Petteri Kankkunen (koskettimet)

Nuoret Herrat (1999)

Hannu "Hannibal" Stark (rap), Jussi Laine (rap, skrätsit), Rybinski (kitara), Soni "Herra Soppa" Yli-Suvanto (rap), Ville "Herra Pörnä" Ruonamaa (rap), Janne "Herra Hadji" Hast (koskettimet)

Nuoret Herrat toimi, kun Tulenkantajat olivat jo aloittaneet. Kokoonpanoissa oli monia samoja henkilöitä Nuorien Herrojen omakustanne CD-EP *Tulenkantaja* oli se, jolla saatiin levytysstiili Poko Rekodsin kanssa. Levytyssopimuksen jälkeen Nuoret Herrat kuopattiin ja toimitaan jatkettiin Tulenkantajat kokoonpanolla.

Supperheads #3 (1996–2001)

Juha-Pekka Koivuranta (laulu), Tuomas Aarnio (kitara, koskettimet), Veli-Matti Pirilä (kitara), Kimmo Valtanen (basso), Kristian Keinänen (rummut), Petteri Kankkunen (koskettimet)

Muggles #2 (1996–1998)

Hannu "Hannibal" Stark (rap), Jukka Kouri (rummut), Marko "Ive" Kumpula (basso), Marko Ylianttila (kitara, laulu), Olavi Ylianttila (kitara, laulu), Ville Tapio (kitara, laulu), Janne Hast (koskettimet), Ville Jolanki (saksofoni)

Tulenkantajat #1 (1997–2000)

Hannu "Hannibal" Stark (rap), Soni "Herra Soppa" Yli-Suvanto (rap), Ville "Herra Pörnä" Ruonamaa (rap), Jussi Laine (rap, skrätsit), Janne "Herra Hadji" Hast (koskettimet), Jukka Kouri (rummut), Marko "Ive" Kumpula (basso), Marko Ylianttila (kitara)

Tulenkantajat syntyi kolmen rovaniemeläisyhtyeen, Nuorten Herrojen, Headsin ja Mugglesin yhdistyessä. Yhteyen ensimmäinen keikka oli Rovaniemellä syksyllä 1998. Yhtye yhdisteli musiikkinsa sekoitus hip hopia, funkia, soulia ja jazzia. Yhtye oli yksi harvoista rapyhtyeistä, joka esiintyi perinteisten instrumenttien säestyksellä. Yhtye sai levytyssopimuksen Pokolle (ks. Nuoret Herrat) ja sen omaa nimeä kantanut debyyttialbumi julkaistiin huhtikuussa 2001. Levyltä julkaistu single *Rollofunk* on yhteyen tunnetuimpia kappaleita. Yhteyen toinen albumi *Teillä laki, meillä laulu* menestyi hieman esikoista paremmin listoilla. Kolmannella levyllään *Hyvää syntymäpäivää rouva presidentti* Tulenkantajat etäntyi yhä kauemmas yleisestä koneistetusta hiphop-ilmaisusta. Tulenkantajat telakoitui syksyllä 2004 sen ehdittyä julkaista kolme albumia. Hannibal ja Soppa jatkoivat kuitenkin musiikin tekemistä duona.

Tulenkantajat #2

Erikoiskiitokset: Jari Mikkola ja Tomi Krutsin
Kiitokset: Populappi, Jari Pulsa, Jouko Hiltunen ja Marko Kantola

Copyright Jukka Junttila